



Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GÂRBEA, HORIA

Pisica din Kavala : poezie / Horia Gârbea. -
Apahida : Neuma, 2019

ISBN 978-606-8975-33-7
821.135.1

HORIA GÂRBEA

PISICA DIN KAVALA

POEZIE



Editura
NEUMA

Cuprins

PISICA DIN KAVALA

pisica din kavala (η γάτα στην καβάλα) /	7
la marea egee /	9
în piața ovidiu /	11
răsăritul din creta /	14
ziua în care vin peștii /	17
alt poem cu înger /	20
cu zeii /	22
poetii /	24
capsula de sticlă /	25
o dorință /	27
balena /	29
subiecte /	31
pe trepte /	33
poveste cu o locomotivă /	35
aniversare /	37
semințe /	39
maratonul /	41
lecția de anatomie /	43
sonet /	45
marea pagodă a gîștei sălbatice /	46
scrisul /	49
ultimele versuri /	51

alegerea din vis / **55**
tînărul filosof / **57**
alt poem cu pești / **58**
spre indii / **61**
magneții / **63**
lingă alicante / **65**
sfori și stele / **67**
pe canal / **68**
armele altui anotimp / **69**
cîntărețul / **70**
la fereastră / **73**
trei anotimpuri / **75**
al treilea poem cu pești / **77**
o plimbare de-a lungul râului / **79**
a doua zi / **80**
glosar / **82**
pe terasa de la los apartamentos bahia / **84**
în cădere / **86**
strada ciumei / **88**
fuga / **91**
sfori și stele / **93**
marginile unei duminici / **94**
mereu mai tînăr / **96**
poemul 3d pe care l-am visat chiar acum / **98**
cum se ivesc întrebările / **100**

Notă despre conținut / 101

pisica din kavala (η γάτα στην καβάλα)

creaturile din kavala
sînt mai aproape de mare
și poate de dumnezeu

pisica din kavala
m-a privit cu ochii ei
rotunzi și galbeni
ca și cum mi-ar fi
transmis o epistolă
a apostolului pavel
era slabă
ca un sfînt
pictat de grecul el greco
era vioaie și ageră
cum poate era
femeia din tracia
creștinată de pavel

taverna lui ioan
era pe o fundătură
pisicile lui
se jucau în stradă
fără primejdia mașinilor

I-am întrebat pe ioan
mai cărunt decît mine
și mai bronzat
dar născut cam deodată
în care dintre
pisiicile lui
s-a cuibărit sufletul femeii
creștinate de pavel

-cred că în asta
care ți-a plăcut și ție
poți s-o iei la tine
o să crească
și o să se facă frumoasă
de altfel să știi
că e motan
dar ți-l dăruiesc cu plăcere

la marea egee

cînd sînt la olimp
în românia
visez la olimpul zeilor greci
și la marea egee
cînd mă las purtat
de apa sărată
a mării egee
poseidon îmi apare
fără furcă și barbă
cu chipul cîrciumarului vasile
de la neptunul nostru hotelier

ziua privesc o insulă vagă
iar seara dau cu zarul
ca ahile și ajax
pe care zeii
pariau alternativ

fericit acela ca ulise
care a călărit
ultimul buștean al carenei
din insulă în insulă
pe cînd farul
din alexandroupolis
era doar o utopie
a comunicațiilor

fericiți aceia ca ulise
care au coborât în infern
și în serile calde
cum se știe că e acolo
se-adună la o sticlă de uzo
și-un schimb de nostalgii

și noi am fost în arcadia
își spun
mirosea fabulos a brînză de capră
și orfeu cînta
în toate tavernele

În piața ovidiu

doar treceam prin
piața ovidiu
pe lîngă niște
sarcofage orgolioase
ale unor greci
morți la cîteva secole
după ovidiu

grecii vorbeau
repede între ei
și i-am întrebat
dacă au auzit de ovidiu
n-am auzit noi
cu comerțul de vin
și ulei e greu
comerțul pe mare
în zilele noastre
și valuta tot crește

se ridicase o lună
imensă de după minaretul
geamiei
ovidiu stătea
cu spatele la mare
și privea gînditor
cu mîna la bărbie
spre o terasă
cu pizza și bere
vin și cafea

mai încolo stătea
eminescu el cu fața la mare
și la fel de tăcut
sute de catarge
lăsau malurile sub lună
ducînd vin și ulei și speranțe

ovidiu tăcea se auzea
numai larma
negustorilor greci
tocmindu-se pentru
fiecare drahmă în plus

m-am îndreptat de la ovidiu
către terasă spunîndu-i
în gînd cu seneca
artes serviunt vitae
sapientia imperat

i-am spus fetei
care ștergea mesele
și potrivea scaunele
că vreau două pahare
cu vin
să beau cu ovidiu
a trecut ora închiderii
am muncit toată ziua
nu mai deschid nici
pentru mama
și mai lăsați-l în pace
pe ovidiu

că toată ziua
au băut cu el trecătorii

atunci o să vin mîine
dar e deja mîine - a zis -
e miezul nopții
și patru minute
vedeți ce lună
a ieșit de după moschee
poate într-o zi
oamenii vor ajunge pe lună

dar au ajuns domnișoară
asta a fost demult
în copilăria mea

eu nu știu cè-a fost
în copilăria dumneavoastră
că nu mă născusem pe-atunci
eu nu știu ce-a fost
în capul lui ovidiu
pe care stau pescărușii
că nu mă născusem pe-atunci
eu atîta vă spun:
dum eris felix
numerabi multos amicos
tempora si fuerint nubila
solus eris

răsăritul din creta

epaminonda a zis
toți cretanii sînt mincinoși
n-ar fi fost
niciun necaz
dacă epaminonda
n-ar fi fost el însuși cretan
de aici începe filosofia

treceam dimineața
pe lîngă
taverna lui valamakis
pustie dar neferecată
-or fi cretanii mincinoși
dar hoți nu sînt-
și mă gîndeam
atena moft
dacă nu erau mincinoși
ajungeau departe cretanii

se desfunda la amiază
taverna lui valammakis
dar nu era mulțime
nu îmbulzeală
aveam timp să vorbim
despre minos icar

și alți meșteri cu aripi
iar barba albă
a lui valamakis
părea că-l sfidează pe nestor
îmi povestea despre
theotekopulos de parcă
i-ar fi fost nepot

se lăsa noaptea
peste taverna lui valamakis
epaminonda cîrcotea
lîngă un clondir de vin
theotekopulos desena liniștit

atunci se înflăcăra valamakis
sărea în sus
făcea pașii de dans
ai lui zorba
ne povestea cum l-a cunoscut
pe ulise cum a coborît
cu el în infern
și ce defecte adînci de construcție
avea mîrtoaga de lemn a acestuia
cum abia de i-a împăcat
pe ahile și agamemnon
și cum în brațele lui
muri-a hecuba